

Semnificația unor termeni în sensul prezentei legi

1. *Audit de deșeuri* - o evaluare sistematică, documentată, periodică și obiectivă a performanței sistemului de management și a proceselor de gestiune a deșeurilor, cu scopul de a facilita controlul managementului deșeurilor și al valorificării deșeurilor generate, precum și de a evalua respectarea politicii de mediu inclusiv realizarea obiectivelor, performanța întreprinderii referitoare la prevenirea și reducerea producerii de deșeuri din propria activitate și performanța întreprinderii referitoare la reducerea nocivității deșeurilor.
2. *autorități competente* - autoritățile publice pentru protecția mediului, respectiv autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, agențiile pentru protecția mediului, Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării", precum și alte autorități care potrivit competențelor legale asigură reglementarea și controlul activităților în domeniul gestionării deșeurilor;
3. *bio-deșeurile* - deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeurile alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, restaurantelor, firmelor de catering sau din magazine de vânzare cu amănuntul și compatibile cu deșeurile provenite din unitățile de prelucrare a produselor alimentare;
4. *broker* - orice întreprindere/operator economic care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;
5. *cele mai bune tehnici disponibile* - cele mai bune tehnici disponibile potrivit prevederilor art.2 alin.(1) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările și completările ulterioare;
6. *colectare* - strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare;
7. *colectare separată* - colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora;
8. *comerciant* - orice întreprindere/ operator economic care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor;
9. *deșeuri* - orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă sau are intenția sau obligația îl arunce;
10. *deținător de deșeuri* - producătorul deșeurilor sau persoana fizică sau juridică care se află în posesia acestora;
11. *deșeuri periculoase* - orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase prevăzute în anexa nr.4;

12. *eliminare* - orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie. Anexa nr.2 stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă;

13. *evaluarea ciclului de viață* - în legătură cu un produs, o evaluare a efectelor asupra mediului determinate de producția, distribuția, comercializarea și utilizarea produsului, inclusiv valorificarea și eliminarea acestuia, inclusiv utilizarea energiei și materiilor prime și producția de deșeuri din oricare dintre activitățile menționate;

14. *gestionarea deșeurilor* - colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker;

15. *pregătirea pentru reutilizare* - operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate, fără nicio altă operațiune de pretratare;

16. *prevenire* - măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc:

a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora;

b) impactul negativ al deșeurilor generate asupra mediului și sănătății populației, sau

c) conținutul de substanțe nocive al materialelor și produselor;

17. *producător de deșeuri* - orice persoană ale cărei activități generează deșeuri, producător inițial de deșeuri sau orice persoană care efectuează operațiuni de pretratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri;

18. *reciclare* - orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere;

19. *regenerarea uleiurilor uzate* - orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;

20. *reutilizare* - orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;

21. *tratare* - operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;

22. *trasabilitate* - caracteristica unui sistem de a permite regăsirea istoricului, a utilizării sau a localizării unui deșeu prin identificări înregistrate;

23. *uleiuri uzate* - toate uleiurile minerale sau lubrifiante sintetici sau uleiurile industriale care au devenit improprie folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrifiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice;

24. *valorificare* - orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv, în întreprinderi sau în economie, în general. Anexa nr.3 stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă.

Operațiunile de eliminare

- D 1 Depozitarea în sau pe sol, de ex. depozite de deșeuri și altele asemenea;
- D 2 Tratarea solului, de ex. biodegradarea deșeurilor lichide sau nămolose în sol și altele asemenea;
- D 3 Injectarea în adâncime, de ex. injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau depozite geologice naturale și altele asemenea;
- D 4 Acumulare la suprafață, de ex. depunerea de deșeuri lichide sau nămolose în bazine, iazuri sau lagune și altele asemenea;
- D 5 Depozite special construite, de ex. depunerea în compartimente separate etanșe care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător și altele asemenea;
- D 6 Evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor;
- D 7 Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin;
- D 8 Tratarea biologică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12;
- D 9 Tratarea fizico-chimică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12, de ex. evaporare, uscare, calcinare și altele asemenea;
- D 10 Incinerarea pe sol;
- D 11 Incinerarea pe mare. Această operațiune este interzisă de legislația Uniunii Europene și de convenții internaționale;
- D 12 Stocarea permanentă, de ex. plasarea de recipiente într-o mină și altele asemenea;
- D 13 Amestecarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 12. În cazul în care nu există niciun alt cod D corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, uscarea, mărunțirea uscată, condiționarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la D1 la D12;
- D 14 Reambalarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 13;
- D 15 Stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D1 la D14, excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor. Stocare temporară înseamnă stocare preliminară, în conformitate cu prevederile lit.f) din anexa nr.1.

Operațiuni de valorificare

R 1 întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie. Aceasta include instalații de incinerare destinate în principal tratării deșeurilor municipale solide, numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât:

- 0,60 pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă înainte de 1 ianuarie 2009;

- 0,65 pentru instalațiile autorizate după 31 decembrie 2008, folosindu-se următoarea formulă:

$$\text{Eficiența energetică} = \frac{Ep - Ef + Ei}{0,97 \cdot Ew + Ef} \text{ unde:}$$

Ep reprezintă producția anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate.

Aceasta este calculată înmulțind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 și energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1.

Ef reprezintă consumul anual de energie a sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an).

Ew reprezintă energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an).

Ei reprezintă energia anuală importată, exclusiv Ew și Ef (GJ/an).

0,97 este un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate rezidurilor generate în urma incinerării și radierii.

Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici existente pentru incinerarea deșeurilor.

R 2 Valorificarea/regenerarea solvenților.

R 3 Reciclarea/valorificarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică). Aceasta include și gazeificarea și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice.

R 4 Reciclarea/valorificarea metalelor și compușilor metalici.

R 5 Reciclarea/valorificarea altor materiale anorganice. Aceasta include și tehnologiile de curățire a solului care au ca rezultat operațiuni de valorificare a solului și de reciclare a materialelor de construcție anorganice.

R 6 Regenerarea acizilor sau a bazelor.

R 7 Valorificarea componentelor utilizați pentru reducerea poluării.

R 8 Valorificarea componentelor catalizatorilor.

R 9 Rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului.

R 10 Tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau Ecologie.

R 11 Utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 10.

R 12 Schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11. În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granulara, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la R1 la R11.

R 13 Stocarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni numerotate de la R 1 la R12 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeul). Stocare temporară înseamnă stocare preliminară, în conformitate cu prevederile lit. f) din anexa nr.1.

PROPRIETĂȚI ALE DEȘEURILOR CARE FAC CA ACESTEA SĂ FIE PERICULOASE

H 1 „Explozive”: substanțe și preparate care pot exploda sub efectul unei scânteii sau care sunt mai sensibile la șocuri sau frecare decât dinitrobenzenul.

H 2 „Oxidante”: substanțe și preparate care produc reacții puternic exoterme în contact cu alte substanțe, mai ales cu substanțe inflamabile.

H 3-A „Foarte inflamabile”:

a) substanțe și preparate lichide care au punctul de aprindere sub 21°C (inclusiv lichide extrem de inflamabile), sau

b) substanțe și preparate care se pot încălzi până la aprinderea în contact cu aerul la temperatura ambiantă, fără aport de energie, sau

c) substanțe și preparate în stare solidă care se pot aprinde cu ușurință după un contact scurt cu o sursă de aprindere și care continuă să ardă sau să se consume și după îndepărtarea sursei de aprindere sau

d) substanțe și preparate gazoase care se inflamează în aer la presiune normală, sau

e) substanțe și preparate care, în contact cu apa sau cu aerul umed, produc gaze foarte inflamabile în cantități periculoase.

H 3-B „Inflamabile”: substanțe și preparate lichide care au punctul de aprindere egal sau mai mare de 21°C și mai mic sau egal cu 55°C.

H 4 „Iritante”: substanțele și preparatele necorozive care, prin contact imediat, prelungit sau repetat cu pielea sau cu mucoasa, pot provoca inflamații.

H 5 „Nocive”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot constitui riscuri limitate pentru sănătate.

H 6 „Toxice”: substanțe și preparate (inclusiv substanțe și preparate foarte toxice) care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot produce vătămări serioase, acute sau cronice pentru sănătate și pot fi chiar letale.

H 7 „Cancerigene”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot induce cancer sau creșterea incidenței lui.

H 8 „Corozive”: substanțe și preparate care pot distruge țesuturile vii la contactul cu acestea.

H 9 „Infecțioase”: substanțe și preparate cu conținut de microorganisme viabile sau toxine ale acestora care sunt cunoscute ca producând boli la om sau la alte organisme vii.

H 10 „Toxice pentru reproducere”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot induce malformații congenitale neereditare sau creșterea incidenței acestora.

H 11 „Mutagene”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau ingerate sau pătrund prin piele, pot produce defecte genetice ereditare sau creșterea incidenței acestora.

H 12 Deșeuri care emit gaze toxice sau foarte toxice în contact cu apa, aerul sau un acid.

H 13 „Sensibilizante”: substanțe și preparate care, în cazul în care sunt inhalate sau pătrund prin piele, pot cauza o reacție de hipersensibilizare, astfel încât expunerea ulterioară la substanța sau preparatul respectiv poate produce efecte nefaste caracteristice.

H 14 „Ecotoxice”: deșeuri care prezintă sau pot prezenta riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător.

H 15 Deșeuri capabile prin orice mijloace, după eliminare, să producă altă substanță, de exemplu, levigat, care posedă oricare din caracteristicile prezentate mai sus.

1. Atribuirea caracteristicilor de pericol „toxic” (și „foarte toxic”), „nociv”, „corosiv”, „iritant”, „cancerigen”, „toxic pentru reproducere”, „mutagen” și „ecotoxic” se bazează pe criteriile formulate în anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.1408/2008.

2. Atunci când este cazul, se aplică valorile limită enumerate în anexele la Hotărârea Guvernului nr.937/2010.

Metodele care trebuie utilizate sunt descrise în anexa la Hotărârea Guvernului nr.1408/2008 privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase.

**EXEMPLE DE MĂSURI DE PREVENIRE A GENERĂRII
DEȘEURILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 44**

A. Măsuri care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri

1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor.

2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai economice și distribuirea și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării.

3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri, cu scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar prin acțiuni ale autorităților locale, până la nivel național.

B. Măsuri care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție

1. Promovarea eco-design-ului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață).

2. Furnizarea de informații privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcție de industrie.

3. Organizarea de cursuri de formare pentru autoritățile competente privind includerea cerințelor privind prevenirea generării de deșeuri în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei legi și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr.152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, cu modificările și completările ulterioare.

4. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deșeuri la instalațiile care nu intră sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr.152/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Unde este cazul, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeuri.

5. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente, în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sunt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite.

6. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să își stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor sau să corecteze produsele sau ambalajele

care generează prea multe deșeuri.

7. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001.

C. Măsuri care pot afecta faza de consum și de utilizare

1. Instrumente economice, cum ar fi stimulente pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol sau un ambalaj care ar fi în mod normal furnizat gratuit.

2. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori.

3. Promovarea de eco-etichete recunoscute și de încredere.

4. Acorduri cu industria, cum ar fi, de exemplu, utilizarea unor grupuri de produse, ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor sau acorduri cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului.

5. În contextul contractelor de achiziții publice și private, includerea unor criterii de protecție a mediului și de prevenire a generării deșeurilor în cererile de ofertă și în contracte, conform Manualului privind contractele de achiziții publice de mediu, publicat de Comisie, la 29 octombrie 2004.

6. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea sau înființarea unor centre și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației.